

teste fastholde Folketingets Vedtagelse paa dette Punkt. Jeg kan erkende, at det i disse Tider er vanskeligt at skaffe Lys til Lygte-terne, men det er dog ikke saa meget Lys, der kommer til at medgaa. Det er rigtigt, at de enkelte Amtsraad skal kunne sætte ind i deres Vedtægt, at der skal være Lygtevang, selv om Loven ikke foreskriver det. Men hvorfor skal det være saaledes, at man i nogle Amter har Lygtevang og i andre ikke? Jeg synes, at Tilstanden er moden til, at man kan foreskrive ensartede Regler for hele Landet. Og efter den afgivne Kommissionsbetænkning og efter, hvad der er vedtaget af Folketinget, synes jeg, at man bør opretholde den forelagte Bestemmelse.

Ændringsforslaget under Nr. 15 foreskriver en mindste Bøde af 50 Kr. for ufor- svarlig Kørsel paa stærkt befærdede Steder i København, Frederiksberg og Købstæderne. Jeg betragter denne Bestemmelse som ligegyldig, thi Bøden vilde sjældent blive lavere. Jeg maa dog anse en slig Begrænsning i Domstolenes Skøn for i og for sig at være mindre heldig; men da den her foreslaaede Begrænsning efter al Sandsynlighed ikke i noget Tilfælde vil faa noget at betyde, skal jeg ikke modsætte mig Ændringsforslaget.

Jeg kommer saa til Ændringsforslaget under Nr. 16, det paa Dr. juris Ussings Doktordisputats støttede Ændringsforslag, der her er ført frem af det ærede Medlem fra Frederiksberg (Godskesen). Jeg maa sige, at det er lidet strengt. Det paalægger ikke alene Automobilene et Erstatningsansvar i samme Tilfælde, hvor Jernbanerne har Erstatningsansvar, men det gaar endog paa enkelte Punkter noget videre. Man maa dog huske paa, at Jernbanerne kører paa deres bestemte, i Forvejen fastslaaede Skinneveje, til bestemt Tid, og der er truffet Sikkerhedsforanstaltninger for hele Linien. Automobilene er dog langt vanskeligere stillede; men alligevel foreskrives der skarpere Erstatningspligt for dem end for Jernbaneledelsen. Det synes mig dog at være at gaa noget for vidt. Og naar der her paalægges Ansvar for saadan Skade, der hidrører fra Fabrikationsfejl, som den paa-gældende Bruger af Automobilet ikke har haft nogen som helst Anelse om, og som han ikke har haft nogen særlig Adgang til at gøre sig bekendt med, gaar man videre, end man gør i Jernbaneloven, og det forekommer mig at være at gaa for langt. Naar der i 1ste Stykke siges: „Saafremt et Motorkøretøj forvolder Skade ved Paa-kørsel, Sammenstød eller andre Kørsels-

uheld“, synes det mig, at „andre Kørsels-uheld“ ogsaa maa omfatte det, som er særlig nævnt i 2det Stykke, hvor der staar: „Med de samme Undtagelser er den ansvarlige forpligtet til at erstatte Skade, der bevirkes ved, at vejfarendes Heste bliver sky for Motorkøretøjet“. Det, der staar der, maa jo falde ind under „andre Kørselsuheld“. Jeg maa derfor betragte 2det Stykke som overflødig, og hvis det udgaar, undgaar man at strande paa det Skær, som det ærede kongevalgte Medlem pegede paa, nemlig at skulle definere „særlig Skyld“ hos Heste. Det vil Domstolene vel ogsaa have Vanskelighed ved. I det hele taget tror jeg, at Ændringsforslag Nr. 16 er noget teoretisk, at det vil blive vanskeligt for Domstolene at dømme efter det, hvis det ophøjes til Lov, og at den Bestemmelse, som foreligger affattet af Justitsministeriet, i sit reelle Indhold var bedre og i sin Affattelse klarere og lettere forstaaelig baade for Landets Borgere og for Domstolene. Jeg vilde derfor have ønsket, at det ærede Udvalg ikke havde samlet sig om dette Ændringsforslag, og maa i hvert Fald mene, at der, hvis det bliver vedtaget, maa stilles Ændringsforslag til det til tredje Behandling.

I Ændringsforslag Nr. 17 foreskrives der en meget rigoristisk Straf i det Tilfælde, at en Chauffør har været beruset, skal han ubetinget miste Retten til nogen Sinds mere at køre Automobil. Det er en meget ubetinget og streng Regel. Vil man endelig have den, kan jeg finde mig i den, men jeg maa pege paa, at den, som sagt, er meget streng.

Derimod maa jeg modsætte mig det af et Mindretal under Nr. 21 stillede Ændringsforslag om at nedsætte Skatten paa Automobiles noget, ved nemlig at hæve Grænsen fra 12 HK. til 16 HK. Dette er ganske i Strid med, hvad man ellers gør gældende, idet man jo stærkt hævder, at netop Automobiles maatte være et Skatteobjekt for Staten. Det kan de jo vanskeligt blive i denne Tid, hvor de ikke kører, men nu at træffe en Lovbestemmelse, som sætter Skatten paa Automobiles noget ned, forekommer mig dog noget urimeligt. — Ligeledes maa jeg modsætte mig Ændringsforslag Nr. 22, der gaar ud paa at berøve Staten enhver Andel i Automobilskatten. Det er kun nogle ganske faa Procent deraf, der nu tilfalder den, i Virkeligheden ikke mere, end hvad der maa siges at være et Vederlag for den Umage, Staten har med at opkræve Skatten. At træffe Bestemmelser om baade at nedsætte Skatten og at berøve Staten